

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

11. Quibus medijs proprium iudicium mortificandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

vellet, posset in suam sententiam trahere, eiusque nomen prodebat. Macarius mox monachum adiit, & apprehendit eum deceptum, quod nimium suo iudicio præfidens tentationes non patefecisset Patri spirituali: monuitque illum, si immunis à lapsu esse velit, in posterum suo iudicio non temerè fidat, quod & fecit. Vnde S. Macarius, cum postea iterum se videndum demon obtulisset, rogauit, num monachus dictus adhuc esset eius amicus; ille verò magno furore respondit, non esse amplius amicum, sed hostem. Omnes S. Macarij monachos tentabat dæmon, sed maximam eorum partem idcirco vincere non poterat, quod proprio suo iudicio non niterentur, sed totos se Patrum spiritualium arbitrio consilioque regendos dedidissent.

CAPVT XI.

De medijs, quibus proprij iudicij mortificatione exercenda est, ne in temerarium iudicium incidatur.

EX medijs, quæ Sancti Patres ad mortificandum proprium iudicium docuere, & usurpauere, illud, sicut diximus, vnum est, deligere sibi

sibi Patrem spiritualem, cui tota conscientia nostra perspecta sit, & explorata, cui omnes perturbationes animi tentationesque ingenuè patefaciamus, cuiusque consilio & prudentia nos duci regi que sinamus; confisi, hanc tutissimam esse viam rationemque vitæ piè sancteque traducendæ & procurandæ salutis æternæ. Quod medium seruire potest, non solum religiosis, qui sub aliorum obedientia viuunt, sed etiam secularibus, si optant securam inire rationem seruiendi & placēdi Deo: omnes enim expositi sunt, & proprii iudicij & passionum suarum, & variarum dæmonis tentationum periculis, eoque magis, quò in seculo maiores, quam in religione, se offerunt occasiones. De S. Malachia commemorat Sanctus Bernardus, eum cum esset in seculo, optaretque seruire Deo, diuino instinctu edoctum, vt quæreret Patrem spiritualem, & inuenisse quendam Dei seruum nomine Imarium, cui omnia animi sui sensa detegebat, cuiusque consilio totam vitam instituebat. Hic ab infantia à Deo singulariter institutus, à diuina eius maiestate documentum accepit, vt loco Dei alicui homini in omnibus obediret. Quo medio, licet esset

In eius vita

in

in seculo, breui ad magnam vitæ sanctitatem peruenit.

Aliud medium ad mortificandum proprium iudicium saluberrimum est assuefacere se ad exquirenda aliorum consilia, non solum in rebus grauibus, magnique momenti, (quia ad cauendos errores id omnino necessarium est) sed etiam nonnunquam in leuioribus, & quæ nullo negotio comprehendiqueunt. Nam quo in hoc genere rerum magis alienis consilijs nitimur, hoc plus, & maiori cum merito exercetur proprii iudicij mortificatio. Sed ad hunc fructum, procul dubio maximum, carpendum, curandum est, vt qui alienum implorat consilium, non ita suæ opinioni adhærescat, vt secum decernat ab ea non recedere: tunc enim fictè & frustra confugeret ad alienum: sed vt paratus sit in eam sententiam inflectere mentem, quam iudicabit præstantissimam: sic enim verè homo humiliat se, & proprium iudicium mortificat, diuinisque donis locum præbet. Vnde Sapiens dixit: Ibi esse salutem, vbi multa vigent consilia, quòd præcipuè intelligitur de vera animæ salute. Atque hoc medium petendi consilium ab alijs in rebus etiam

PROV. II.

iam leuioris momenti vsurpârunt multi
Sancti.

Sanctus Arsenius, vir sanctissimus, *Metaphr. in
vita.*
diuinaque & humana sapientia instru-
ctus, qui in sæculo Imperatorum Ho-
rij & Arcadij magister fuerat, cum in
eremum secessisset, non modo à mona-
chis doctrina & scientia magna prædi-
tis, sed etiam ab indoctis & rudibus sa-
lutaria ad progressum in virtute faci-
endum consilia sciscitabatur, idq; ingen-
ti animi submissione, persuasus Deum
per hoc medium subministraturum,
quæ magis accommodata essent ad su-
am salutem.

Beatus Raimundus, à doctrina cele- *Leander in
eius vita.*
berrimus, qui cum facultate Summi
Pontificis Episcopatu se abdicârat, S.
Dominici religionem complexus, ad
coercendum iudicium proprium sub-
mittebat se religiosi cuiusdam fratris
non admodum eruditi voluntati & ar-
bitrio. Atque hac submissione tantum
sanctitatis nomen breui sibi concilia-
uit, vt in Generalem Ordinis sui præ-
positum electus sit, multisque mira-
culis claruerit.

Aliud quoque medium mortifican-
di iudicij ergò vsurpârunt sancti, vt dū
in dictis factisue suis vel monerentur,
vel

vel carperentur ab alijs, non repugnant, sed facile aliorum sententia, quando inde nullum timebatur periculum, subscriberent; idque faciebant, non solum quando alij solidioribus, quam ipsi, rationibus niterentur, sed etiam quando longè infirmioribus: sciebant enim hac via maiorem occasionem dari exercendæ veræ humilitatis.

*Metaph. in
eius vita.
Surius in
Maio.*

S. Pachomio degenti in monasterio, & opera manuum cum alijs fratribus exercenti texendis è iunco sportulis, cum discipulus eius, quem alijs præfecerat, diceret, eum non rectè texere, continuo surrexit, dicens: Fili doce me, quæ sit optima texendi ratio, quem doctè humiliter secutus est, posthabito pristino suo more. Qua humilitate, inquit Metaphrastes, arrogantia spiritum, carnisque prudentiam repressit.

*In Chron.
Francisc. p. 1.
l. 1. c. 69.*

Hoc medio crebrò utebatur S. Franciscus, ut fructum aliquem spirituales in se colligeret, fratresque suos ad idem hortabatur. Nam cum diuturna familiaritate cum Deo diuinisque illustrationibus, ac experientia ipsa edoctus, probè sciret, quid, quo loco & tempore agendum esset, tamen malebat in maximis rebus aliorum, etiam simplicium, ac imperitorum iudicio & sententiæ acqui-

quiescere, quàm suo. Et idcirco omnes fratres, quos ad ordinem recipiebat, sedulo commonefaciebat, vt hoc exercitium faciendi ea, quæ proprio iudicio contraria forent, auidè completerentur.

Cùm quadam vice ab eo postulaf- *Ibid. c. 70.*
sent sanctum ordinis habitum adole-
scentes duo, deduxit eos in hortum,
monuitque, sibi vt adiumento essent
in plantandis caulibus, & eandem se-
cùm plantandi rationem tenerent.
Cum verò ille præposterum plantandi
modum datâ operâ tenuisset, vt fron-
des deorsum premerentur, radix sur-
sum exstaret, alter iuuenum conticuit
& paruit. Alter verò, iudicium suum
non subiiciens, contendit perperam
plantari. Vnde factum, vt illi, non huic
habitum ordinis concesserit: sciebat
enim sanctus ille sine proprii iudicij
cōtemptu parum profici in cæteris vir-
tutibus.

Atque hæc sunt media, quæ seruus
Dei exercere debet ad mortificandum
proprium iudicium, cùm in omnibus
rebus, tum maximè in proprijs ad ani-
mæ & conscientie suæ pacem & secu-
ritatem attinentibus: siquidem in his
homo ad errorem & lapsum, propter
S amo-

amorem proprium, innatasque animi
 passiones, procliuior est. O admirandam
 pugnam, quæ est inter mortificatio-
 nem & proprium iudicium! O victo-
 riam gloriosam in proprii iudicij ab-
 gatione! hac enim tanquam pugione
 omnes confodiuntur dæmones; hac
 rescecantur, velut radice succisa, omnia
 vitiorum germina, quæ ex proprio iu-
 dicio pullulare solent. O quam opima
 & præclara spolia in hac victoria col-
 liguntur, nempe, humilitas, patientia,
 charitas, pax, gaudium spiritale, & di-
 uinæ voluntatis perfecta consumma-
 tio. Denique necesse habet homo spe-
 ciatim mortificare proprium iudicium
 in aliorum dictis & factis dijudican-
 dis, ne facile fidem accommodet suspi-
 cionibus, nisi firmis rationib. & argu-
 mentis confirmetur: Sic enim à cul-
 pa & pœna, immunis erit, qua Deus
 animaduerrere solet in eos, qui temere
 alios iudicant, & condemnant, hoc est,
 vt in eosdem, vel etiam grauiores
 defectus, quos in alijs no-
 tarunt, laban-
 tur.

Cassian. l. 5.

l. 30.

*S. Vincen. in
 vita spirit.*

CA.